

עלון מס' 425 | פרשת כי תבוא | אלול תשפ"ו

שלהבת

מיסודם של הגאון ר' שמשון דוד פנקס זצוק"ל והגאון ר' עזריאל טאובר זצוק"ל

העצמה אישית תורנית

לקבלת העלון במייל יש לשלוח בקשה לכתובת:
e.shalhevet@gmail.com

קול שלהבת

KOL SHALHEVES

ניתן להאזין לשיחות המרתקות
בנושאים:

חינוך
יעוץ נישואין
אמונה
השקפה
ועוד נושאים מגוונים

באידיש, עברית ואנגלית

בקול הלשון:

03-6171103

073-2951103

במחיר שיחה רגילה

בחו"ל קול שלהבת:

929.222.9900

דבר המערכת

נקדמה פניו בתודה!!! חשוב לי להקדים את ה'... אתקשר אליו לפני שהוא יתקשר אלי.

בפרשת כי תבא יש פסוק מרטיט והיסטורי!!! 'ולא נתן ה' לכם לב לדעת ועיניים לראות ואזניים לשמוע עד היום הזה...' כתוב כאן שיום אחד משה רבינו מודיע לעם ישראל: רבותי!!! בשעה טובה ומוצלחת! היום לראשונה הבנתם עניין! אני כבר ארבעים שנה איתכם... ואתם לא קולטים... לא מצליחים לנגוע בנקודה... ואילו היום?!? זה היום עשה ה'... היה זה קרה בשעה טובה...

היום קבלתם לב לדעת! עיניים לראות! ואזניים לשמוע!!!

מדובר בפסוקים מפורשים בתורה... כאן- בסוף כי תבא... מה קרה? מה עם ישראל הבינו בסוף כי תבא שמשה רבינו עד כדי כך יוצא מגדרו ואומר להם: היום לראשונה הבנתם עניין??

אז רש"י במקום מבאר לנו מה קרה שם: הסיפור היה שמשה רבינו ביום האחרון לחייו, לקח את הספר תורה, ואם מותר לומר אז בספונטניות הוא העביר אותה לשבט- שבט לוי... טבעי שכך!! צריך לתת למישהו את התורה... למי משה רבינו נותן?? למשפחה שלו... לשבט לוי...

וכאן לפתע כל עם ישראל נעמדו על הרגלים בכאב לב ובעלבון אישי... מה... למה?? משה רבינו: למה אתה עושה לנו את זה??? למה אתה נותן את התורה לשבט לוי? מה... אנחנו לא יהודים? לא היינו למרגלות הר סיני... אם נתן לשבט לוי את התורה מחר הם יגידו לנו שהתורה שייכת רק להם...

ושמח משה על הדבר ועל זאת אמר להם: היום הזה נהיית לעם, היום הזה הבנתי שאתם דבקים וחפצים במקום!!! היום הבנתם עניין!! ארבעים שנה אני מחכה למפגן שכזה!!!

מה באמת קרה כאן?? מה כ"כ מיוחד באמירה הזו??

התשובה היא: שה' רצה לתת לעם ישראל את התורה...

ה' פנה לעם ישראל והציע להם והם הסכימו!!! ה' מסר להם עשרת הדברות והם הסכימו!!! מסר להם ברכות וקללות והם הסכימו!!! רצה לתת להם את ארץ ישראל והם הסכימו!!? בהתחלה לא כ"כ... אבל אל תדאג... בסוף כן... בסוף הפרשיה נרגעה והם כבר כן מסכימים... וסתם ככה מאז חטא המרגלים עם ישראל לא מעיזים לא להסכים... כי הם ראו מה קורה למי שלא מסכימים...

אז יופי... עם ישראל מסכימים... דא עקא: שעם כל הכבוד... בחיי נישואין לא מספיק להסכים!! צריך גם להביע רצון... להביע יוזמה... להפגין שזה עולה לי בחיים ולא רק שאני מועיל בטובי להסכים...

וכבר ארבעים שנה שהקב"ה מחכה שעם ישראל יביעו יוזמה!!! שלא רק יענו לטלפון!!! אלא גם יקדימו ויזמו שיחה... יזמו קשר... דא עקא שבמדבר, באמת לא היה כ"כ הזדמנות כי ה' כ"כ עטף והציף אותם באהבה שאין לכלה כבר איך להתבטא... תחשוב שעם ישראל עטופים ומחובקים בז' ענני כבוד... מה כבר נותר ליהודי ליזום קשר?? הקב"ה לקח לו את כל הבמה...

עד שמגיע היום האחרון של משה רבינו... זהו!! החיבוק הגדול הולך לפקוע... עוד רגע ענני הכבוד מתבטלים... ולכן רגע לפני!!! רגע לפני שהחיבוק הגדול נעלם... משה רבינו בודק בחשש... משה רבינו מנסה לעשות טסט קצר לבדוק אם עם ישראל

רבותי: יום הדין מתקרב!!!

הצד של החתן מחכים לתשובה... חיובי או שלילי??

רבותי: אלול!!! בעוד שבועיים וקצת מגיע יום הדין... וזה לא צחוק... מי יחיה ומי ימות... מי יעני ומי יעשר ומי ישפל ומי ירום... ואי לכך ובהתאם לזאת: רבותי: תשובה ותפילה וצדקה מעבירים את רוע הגזירה... לחטוף!! לחטוף וכויות... עוד חסד... עוד צדקה... עוד כמה דקות של עסק התורה... עוד ויתור... להוסיף כמה שיותר זכויות כדי להעלות את הכף זכות... ואז נזכה ונכתב ונחתם לחיים ארוכים ושלום... עד כאן ברור??

מה שאמרתי עכשיו, כל מילה נכונה!!! זה אמת לאמיתה!!! כך גדלו וחונכנו... ומקובלנו שאין אדם מנחיל שקר לבנו... חס ושלום!! כן... שקר- בן אדם ח"ו לא מנחיל לבנו... אבל מה כן??

בן אדם מנחיל רק אמת לבנו... אבל סו"ס הוא ילד... אז האבא מוכרח להתאים את האמת לפי הרמה וההשגה של הילד!! עם כל הרצון הטוב להגיד אמת... לא כל אמת אני יכול להגיד לילד שלי כמות שהיא!! אז אני אגיד לו אמת ורק אמת!!! אבל עם ממיר וחוט מאריך שיותאם לרמה שלו...

וזה הסיפור של השורות האחרונות... כל מה שנאמר מקודם... רבותי: אלול... תחזרו בתשובה... הקב"ה מתחיל להקריא שמות ולסמן וי או איקס... וקדימה... לחטוף וכויות כמה שיותר מהר... זו אמת גמורה אבל מותאמת לרמה נמוכה!!! כלשון הרמב"ם בשורות האחרונות של הלכות תשובה: 'לפיכך כשמלמדים את הקטנים ואת הנשים וכלל עמי הארץ, אין מלמדין אותם אלא לעבוד מיראה וכדי לקבל שכר, עד שתרכבה דעתן ויתחכמו חכמה יתירה, אז מגלין להם רז זה מעט מעט'!

כך בדיוק הגיישה שגדלנו עליה בייחס לחרדת הדין, זו הבנה נכונה!!! אבל זמנית... כי יום אחד אנחנו רוצים לגדול בשנה ולהתחיל להבין את אותם 'ערכים' רק ברובד יותר עמוק...

וכעת אציג בפניך את אותם משפטים ממש... רק ברובד אחר לגמרי: אביגיל... זהו!! את לא יכולה יותר למשוך זמן... אנחנו צריכים להחזיר תשובה... הצד של החתן נתנו לנו ארכה של עוד שבועיים וחצי ואנחנו צריכים להגיד האם אנחנו הולכים על השידוך הזה או לא... וזה לא צחוק!!! זה החיים שלך!! יש פה הצעה מדהימה... ואת יודעת את זה... זו משפחה נפלאה... בחור כארזים, לא הייתה לנו כזו הצעה מעולם... ואילו את קצת חולמת ועדיין לא נכנסת לעניינים... אי לכך ובהתאם לזאת: תשובה ותפילה וצדקה מעבירים את רוע הגזירה... קחי את העניינים ברצינות, תשבי עם עצמך... תקבלי החלטות, תגדירי לעצמך מה את רוצה, כדי שנספיק!! כדי שנוכל לענות תשובה חיובית ובסיסן טוב ומזל טוב יעלה ויפרח כגן רטוב...

מה קרה בסוף עם אותה אביגיל?? לא יודע... בא נשאר את זה פתוח... מה שבטוח: יש לנו מספיק דוגמאות משני הצדדים... יש אביגיל שהבינה עניין... קפצה על המציאה... היו אולי רגעים של פחד אבל כל ההתחלות קשות ו... והשאר הסטוריה... כעת 15 שנה אחרי החתונה היא מאושרת עם שמונה ילדים חמודים ומטופחים... ויש את אביגיל השניה שהייתה ברגנית וגררה ומשכה והיא עד עצם היום הזה רווקה מתבגרת... (אגב: אין הדברים אמורים ח"ו כלפי מעוככות שידוכים שע"פ רוב זה בגזירת עליון ויתן ה' שבר"ה זה יריצו את יוסף מהבור.)

הנה לך אותם משפטים ממש!!!! גם כאן יש הפעלת לחץ!! גם פה קריאת השכמה לשיעורי בית אינטנסיביים ותשובה תפילה וצדקה... אבל ברובד אחר לגמרי לגמרי...

זה לא 'אירוע' טריוויה של צבירה של מלא מלא נקודות ומצוות ובוחטות של מלאכים צחורים... לא!! יש פה משהו הרבה יותר מערכת... יש פה נושא אחד מאוד משמעותי וכבד משקל... ממתנים פה למישהו שבסה"כ אמור לקבל החלטה... האם הוא הולך על זה או לא... זו התמונה האמיתית והרובד הפנימי שמסתתר מאחורי כל הרימונים, והתפוחים, והדבש, והסכין החדש, והכפרות וכל הצבעים הססגוניים של מלא מלא מצוות ולהרבות זכויות לקראת יום הדין...

יש פה משהו הרבה יותר עמוק מאיסוף פריטים... בראש השנה הקב"ה פונה לאדם הראשון ושואל אותו: אתה מעוניין להיות הבן זוג שלי?? אתה מוכן להיות איתי?? אתה מוכן להיות הכלה שלי ולתת לי להוביל?? ואדם הראשון צריך בסה"כ להחליט!!! או כן!!! או לא!!!

לאדם הראשון לא היה כ"כ הרבה מה להגיד במחזור של ראש השנה... אפילו סליחות לא היה לו... לא מר"ח אלול ואפילו לא ממוצ"ש שחל בו... הקב"ה גם לא הטריח אותו לחפש סימנים לר"ה... כלום... אדם הראשון בסה"כ היה צריך להחליט: אני הולך על זה או... או לא הולך על זה??

ואדם הראשון משום מה (לא משנה כעת למה) בחר לא ללכת על זה... מתברר שיותר קל להגיד 400 עמודים במחזור של ר"ה מאשר לקבל החלטה שכזו!!! מתברר שיותר קל לקום לסליחות ולנסוע לרבי לר"ה מאשר לנענע עם הראש ולהסכים להינשא לרביש"ע... ולמה זה יותר קל??

כי כשאני אומר את כל המחזור בר"ה... זה אני!!! כשאני מרבה בזכויות ועושה מלא תשובה ותפילה וצדקה זה אני!! זה סיפוק שלי!! אני מרגיש שהתפללתי טוב... אני מרגיש שתפסתי את העסק חזק לידים... כמה שזה מתיש ומייגע אבל זה שלי!! זה אני!! זה מגרש שלי!!! אבל לשבת על הקתדרה ולהנהן בראש ב'סברה וקבלה' ולהגיד לרביש"ע... בשאלת פיה ואמרה הן!! כן... אני הולך על זה ואני מוכן להיות הבת זוג שלך... אני מוכן לתת לך להוביל... שעץ הדעת יהיה אצלך ואני מוביל, זה מאוד מאוד קשה!! כי... כי מה יהיה איתי... אני גם רוצה לרפוק והופעה...

אז זהו!!! שאנחנו כעת בסוף שית אלפי שנים, לקראת סוף התיקון... אנחנו צריכים לדעת שאליבא דאמת כל הימים הנוראים האלו... וכל הראש השנה המפחיד הזה וכל שלל העניינים הנשגבים והזכויות הגדולות שצריך לצבור... בסוף בסוף ה' רוצה רק משהו אחד!!! שתמליכוני עליכם!!!!

בשאלת פיה ואמרה הן!! זהו!! לא יותר! לא פחות! לא כמעט! רק זה!! רביש"ע: החלטתי שאני הולכת על זה... אני מוכנה להיכנס תחת חסותך... להיכנס לחדר יחוד ולנעול את הדלת ולהיות שם לבד איתך... אני נותן בך אימון!!! ואני רוצה להיות פה בשבילך...

מה זה אומר?? זה אומר דבר ראשון: שאני לא כועס עליך!!! אני יודע שהכל בגזירת עליון, ויש כך וכך משאלות לב שאתה היחיד שיכולת למלאות לי ומשום מה זה לא קרה... אני סוחב איתי הרבה תסכולים אישיים על כל מיני דברים שאם אני הייתי הרביש"ע הייתי אולי עושה אחרת... אבל היות וכעת החלטתי שאני 'הולך על זה' ונכנס איתך לחדר יחוד... אז אני איתך!! אני נותן בך אימון, ואם רצית אותי בסיטואציה המוזרה הזו או מחכה בתחנה מסוימת בחיים... אז אני אהיה איתך ביחד!! אני אחייך לך שם... אני אשתדל להנעים לעצמי שם כי... כי אם אתה רוצה אותי שם... אז... אז עבדו את ה' בשמחה!!! אני פה איתך בשמחה... אני אפישל שרוולים ואתמקם במסע שאתה כעת רוצה אותי בו ואהיה שם...

מי כמוני יודע להתנהג אחרת... ומי כמוך ה' שצברת איתי לאורך השנים... אתה יודע מה בדרך כלל קורה לי כשאני לא מרוצה מהסטטוס שלי... אני עושה פרצוף ממורמר... קוטער... מתלונן על כל העולם, משמיע אנחות כבדות ומפזר אותם לכל עבר... נושם בכבדות ופוסע פסיעות כבדות ומעניק תחושה לכל מי שרק נמצא בסביבתי ש... ש... לא!!! אין פה כלום בבית הזה... וגם הערימת כביסות האלו... פסיעות כבדות ומעניק תחושה לכל מי שרק נמצא בסביבתי ש... ש... לא!!! אין פה כלום בבית הזה... וגם הערימת כביסות האלו...

כשירים וערוכים גם הם ליזום קשר... ואז משה רבינו מודיע 'בחגיגות' שהתורה נמסרת לשבט לוי... ופה עם ישראל נכנסים למתקפה... למה?? זה שלנו... גם אנחנו רוצים... למה נגרע...

משה רבינו מסכם בסיפוק!!! הטסט עבר בהצלחה... כעת אפשר לעלות להר נבו... ענני הכבוד יסתלקו וכעת הגיע תורכם... אתם כעת תרדפו אחרי ה'... נקבה תסובב גבר... אתם מהיום תקחו את הספר תורה ותקיפו אותו באהבה סביב הבימה...

זה מה שכתוב בפרק תהילים המפורסם שאנחנו אומרים אותו בקבלת שבת:

לכו נרננה לה' נריעה לצור ישענו... נקדמה!!!! נקדמה פניו בתורה... את הפרק הזה חיבר משה רבינו... נקדמה!!! בא נקדם את ה'... נקדים אותו בתודה... נריע לו ונפשפש במעשינו כבר בחודש אלול, עוד לפני שהוא ית' מזמין מאיתנו שופר בר"ה... נו... ומה כתוב בסוף המזמור??

אל תקשו לבבכם כמריבה... ארבעים שנה אקוט בדור ואומר עם תועי לבב הם!!! משה רבינו מספר לנו: ארבעים שנה הייתי שם... ולאורך כל השנים האלו אמרתי לעצמי 'עם תועי לבב הם', למה ככה אמרתי?? כי איפה ה--- נקדמה פניו בתודה!!!! חייתי ליזומה מצידכם...

שאתם תחליטו בינכם לבין עצמכם... לכו!!!! לכו נרננה לה'... נקדמה פניו! נקדים אותו! לא נחכה שהוא יצור קשר... אלא אנחנו נקדים אותו... הפרק הזה בתהילים מדבר על סוף פרשת כי תבא...

והנה אנחנו!!! מידי שבת מקדימים את ה'... מידי חודש מקדימים את ה'... ומי הקדימי ואשלם...

אני ל---דודי!! אני מקדים אותו!! זה העסק שלי... זה עניין שלי... וכשאני לוקח את עבודת ה' אישי, גם ה' לוקח אותי אישי... והיה ביום ההוא תקראי אישי ואל תקראי לי עוד בעלי וארשתך לי לעולם וארשתך לי בצדק ובמשפט בחסד וברחמים וארשתך לי באמונה וידעת את ה'...

והכלים במטבח... והפיצוצים בתקרה... והבית הפוך... שק תלונות על כל מה שרק קורה... אבל חס ושלום!!! שלא תבין: אין לי שום תלונה על הרבש"ע... (רק זה חסר לי... אני לא מעיז להתחיל איתו... מספיק לי מה שהוא דפק אותי עד עכשיו... לא חסר לי עוד) התלונות שלי זה רק על המזג אויר שלו... ועל האנשים שלו... ועל הפרנסה שלו (שלא מגיעה בזמן) ועל הפרצוף המזופת שלי- שלו... ועל אשתי שלי- שלו... אני מתלונן רק על כככל הבריאה שלו... (חוץ מזה 'הכל בסדר')

ככה הייתי חי עד עכשיו כי... כי לא רציתי לסגור איתו שידוך... לא רציתי להתייחד איתו!! לא נתתי בו אימון... ולכן הייתי נראה שק תלונות וחבטות... דמויות מוכרות במחוזותינו- לצערנו...

אז לא!!! כעת ישבתי עם עצמי... חשבתי... התבוננתי ושקללתי ו... וכעת לקראת ראש השנה, החלטתי בשעה טובה שזהו!! אני הולכת על זה!! מהיום אני מעוניינת להינשא לך רבש"ע... אני מעוניינת להופיע ולקוּש בדלת... להזמין יחוד ולסגור את הדלת מבפנים... שמה זה אומר??

שמהיום אני מתנער מהכבוד והמרמור... משנס מתנים... מפשיל שרוולים ומחליט: אני איתך רבש"ע!!! אני רעיתך!! אני איתך באהבה ובשמחה... אה... רגע... אבל מה עם המזג האויר הכלי נסבל... וכל האנשים הרעים האלו... והמצב הכלכלי הקשה... וכל הרשימה שעשתה ממני שק...??

לא!! זהו!! כל הבעיות נפתרו בבת אחת... למה?? כי אני רעיתך!! אם יש ערימות כביסה?? בשביל זה אני פה... אני רצה לכבס... ואם יש ערימות כלים?? נו... עוד שניה אני פה... נו... ואם אין כלום במקרר?? יופי! בשביל מה אני עקרת בית... עוד רבע שעה אני יוצאת לקניות... כן!! כבר נכתב כאן בגיליון זה ש"ב מרגלים נשלחו לרגל את הארץ... כולם ראו את אותם דברים!!! רק ההבדל היה שהמרגלים חזרו ואמרו ש... שאין כלום בבית הזה... וכלב ויהושע חזרו מליאי מוטיבציה וסיפרו מה צריך לקנות לבית הזה... כן!!! שני אנשים פותחים מקרר... אחד מסכם את הזירה ואומר: אין כלום במקרר!! והשני מפטיר ואומר: אוהו... כעת אני יודע מה צריך לקנות...

מה ההבדל ביניהם?? הבדל מאוד קטן: אחד החליט שהוא הולך על זה!! אני פה בשביל לדעת מה צריך לפעול... ואילו השני החליט שהוא לא הולך על זה... לא מוכן להשקיע, אז הוא פה בשביל לראות מה אין ולהתלונן... מה מבדיל בין שני האנשים האלו?? שום דבר!! הכל מתחיל ונגמר ברגע של החלטה!! זה החליט לקום וללכת על זה והשני לא... זה בדיוק מה שקורה בראש השנה... הקב"ה מגיע ומציע נישואין... את מוכנה ללכת על זה או לא??

זכותי להגיד לרבש"ע: לא!!! לא!! אני לא רוצה... תן לי להמשיך לגרור רגלים... להתלונן... להיות ממורמר... לסחוב... זה הרבה יותר רגוע!!! ובאותה מידה זכותי לקום בסערה, ולהגיד רבש"ע אני הולך על זה... אני מוכן 'לזרום' איתך... ללכת איתך לפי רצונך...

לצורך העניין אשתמש בדוגמא קצת מוכרת (וקצת פחות לעניין): בבחירות לעירייה!!! במשך שנים היינו שייכים לצד המפסיד והפגוע והמנוצל... ואכן באמת היינו ממורמרים מאוד ובכל הזדמנות הוכחנו כמה שהכל פה תקוע ומפלים אותנו לרעה... ויהי היום ושוב היו בחירות, והפעם לשם שינוי היינו בצד המנצח... בהתחלה שמחתי שמחה גדולה... תמיד טוב לנצח!! אבל עד מהרה קלטתי כמה שזה מחייב אותי... פתאום התחילו הבעיות המוכרות... והפעם אני לא יכול להתלונן ולהתמרמר... אדרבה... הצד המפסיד פתאום פונה אלי... הנה תראה... כל התנשיות לקויות... ואני עומד בתור הדובר של העירייה ומנסה להסביר כמה שעושים ומתאמצים לטובת התושבים... חזרתי הבייתה מוּזע כולי ופתאום התחלתי להתגעגע לימים של פעם... פעם היה לי הרבה יותר קל... הייתי פורק ברגע אחד את כל העצבים והמרמור... מותיר אדמה חרוכה ומפליג לי לדרכי... ואילו היום?? בגלל שאני בצד 'הנכון' נהייתי הדובר של המערכת... אני צריך כעת להסביר שהכל טוב ועובדים על זה וזה יטופל... די... לא רוצה... זכרנו את הדגה אשר נאכל בקדנציה הקודמת חיים מן העול הזה לקחת קרדיט ואחריות על כל מה שקורה פה... כן!! זו הייתה תחושת בטן שצפה... ולאחר הרבה מחשבה הגעתי למסקנה ש... לא!!! עדיין כדאי וריווחי בשבילי להישאר בצד המנצח!! כי נכון... נכון שכעת אני הרבה יותר מוּזע כדי לשווק את המוצר ולקחת עליו אחריות... אבל לפחות אני נשאר חיוני וחיוני... כי מי שכל היום נאנח ונרגן ומתלונן... הוא אמנם פורק סחורה בקלות ללא פקח וללא דיווח... אבל ה-קול ענות חלושה הזו מכניסה אותו בסוף למיטה... כי מי שמשרד כל הזמן שהוא עשוק וגוזל כל הימים... זה להיות נעבעך... מסכן...

כמובן שזו דוגמא בעלמא... (אל תדאג: מאז כבר הספקנו שוב לחזור לצד המפסיד בעל כרחנו)

כל שנה מחדש מגיע ראש השנה... וניתנת לנו בחירה חופשית באיזה מסלול לבחור: יש אפשרות לבחור: אני הולך על זה!! רבש"ע: אני בצד שלך... אבל תשמע... בשביל זה צריך להפשיל שרוולים ולהתחיל להיות פטריוט... מהיום אתה לוקח קרדיט על הנתונים של ה'... אם יש כעת אוירת נכאים... אתה כבר לא יכול להגיש תלונה לרבש"ע ולעוּב... כי אדרבה... זה אתה!! אם העולם של הקב"ה מלוכלך... אתה הולך להפשיל שרוולים וללכת לתשלך לנקות אותו... אם קורה פתאום משהו שהקב"ה כביכול לא מספק את התוצרת בזמן... לא רק שאתה לא יכול לעשות ברוגז לרבש"ע... אלא אדרבה, אתה כעת הדובר של הרבש"ע... אתה אמור להופיע בלב שלם ולמסור נאום לאומה... הכל בסדר... ה' יודע מה שהוא עושה... אני שלם איתו... נו... לא יותר קל לעשות פרצוף ברוגז ולהיכנס למיטה??

מה התשובה?? כן!!! אתה צודק... רווקה מאוכזבת שעשתה פרצוף ברוגז ונכנסה למיטה ולא רוצה לשמוע אף אחד... אם נשאל אותה!!! היא תגיד לנו שהיא מעדיפה מאה פעמים להחליף עם אותה רעיה ואמא שהילד שלה הגיע מהגן עם פרצוף ברוגז והוא נכנס למיטה...

כינורות
מסעדה בלתי פורמלית

של הבית
מסעדה של הרב שמעון פינקוס זצ"ל
והרב עזריאל טאובר זצ"ל

**השבוע!!
נקודות
אחרונות!**

**אנחנו שמחים להודיע
כי בס"ד יתקיים
סמינר שלהבת**

**בחלון המפואר 'כינורות' בעיר טבריה
בכשרות המהודרת של העדה"ח ירושלים
החל מיום חמישי י"ד אלול
עד מוצש"ק ט"ז אלול - פרשת כי תבוא**

**בואו להתחמם בשבת מרוממת עם חוויה רוחנית
איך אפשר להיות יהודי שמח עם אתגרי דורנו**

בהשתתפות הרבנים החשובים:

הרב אברהם ישראל קליין שליט"א
מרבני שלהבת

הרב מרדכי נתן טאובר שליט"א
בנו של ר' עזריאל טאובר זצ"ל

הרב שמואל פולק שליט"א
עורך עלוני שלהבת ואז נדברו
נשיים: הרבנית ר. קליין

**ההרצאות
בעברית**

**לרישום ולפרטים התקשרו עוד היום לטל':
04-9509000**

כדי שתהא השלהבת עולה מאליה

אבל היא לא!! היא המשיכה פה וניסתה להרגיע אותה... נו... מה אתה יותר מעדיף?? את החיים הקלים של מי שנכנס למיטה ומתחפר שם... או את החיים הקשים שמי שעומד בחוץ חיוני ואנרגטי ומנסה להרגיע אותו??

תכל'ס... בשורה תחתונה... הרבה יותר קל להגיע לראש השנה מפוחד ומבוהל... ולצעוק: רבש"ע: מה אתה רוצה ממני... למה אתה מאיים עלי... די... קח תשובה ותפילה וצדקה... העיקר תן לי לחיות... מי שככה חי... יש לו חיים מאוד קלים ופשוטים... הוא רק צריך להגיע בימים הנוראים... לירות לכל הכיוונים... קברי צדיקים, סכין חדשה... סגולות... וכמובן לצעוק לרבש"ע ש-די... תן לי חיים וזהו... וכנראה שזה ילך לו... הקב"ה ישמע תפילתו וירגיע אותו... לך אכול בשמחה לחמך... הכל בסדר... בטלתי את הכתב אישום... וזהו!!! כעת אפשר להמשיך לגרור...

אבל באותה מידה אפשר לבחור בחיים 'הקשים'!!! שמה זה אומר?? הכל בסדר... לא צריך לצעוק על הרבש"ע... לא חייבים לאגרף אותו מכל הכיוונים עם בוחטות של מצוות ומעשים טובים שהוא 'לא יוכל' לסרב... לא!!! תרגע... בלי לחץ... הדבר היחיד שנדרש זה פשוט להסכים לו!! להסכים להיות בצד שלו!!

אם זה כ"כ פשוט... אז למה אני אומר שזה כ"כ קשה??
כי אל תשאל... ברגע שאתה מסכים להיות בצד של ה'... זהו!! אתה בפנים!!! אתה חלק מהעסק!! אתה פטריוט של הרבש"ע... אתה כבר לא יכול להותיר אדמה חרוכה ולברוח... כי אתה חלק מהעסק... כל קושי שמתעורר אתה נגיש לזה כמו איסטרטגיה... אתה לא יכול להתלונן ולהמשיך...

אבל כן!!! על מנת כן!!! רבש"ע: אני הולך על זה! אני רוצה להיות בצד שלך... אני איתך... אני יודע שאתה טוב ואני נותן בך אימון... וברגע שזה כך כל השפראך של אימת הדין מתחלף בבת אחת... אתה בבת אחת עובר מהצד הנתבע לצד התובע... לי איכפת כבוד שמים! אני תובע כבוד שמים!! אני בצד של הרבש"ע... ובסוף... בסוף הרבש"ע גם לא נשאר חייב... כשה' מוזה מיישוו ש'מצאת את לבבו נאמן לפניך', כזה אחד בסוף נהיה מאושר חתימה על הצ'קים של הרבש"ע... עיין ערך אברהם אבינו שקיבל באהבה... לא התלונן על הילדים שהוא כ"כ מחכה להם... לא מתלונן על כל ה' ניסיונות שהוא עובר... ומה בסוף?? הקב"ה הוציא י"ג מידות של רחמים... וחותמת ברית קודש והגיש לאברהם והודיע לו... והיה ברכה!! כך חותמים!! אני לא משחרר שום השפעה בלי אישור שלך... מי קיבל את זה?? הרעיה שהסכימה לתת את כולה באהבה!!! וה' השיב לה בכפלים!!!

מועמד לחידוש הבריה

את הכל אנחנו שמים בצד, לא מבקשים שום דבר. רק דבר אחד: "אלוקינו ואלוקי אבותינו מלוך על כל העולם כולו בכבודך, והינשא על כל הארץ ביקרך, והופע בהדר גאון עוזך על כל יושבי תבל ארצך, וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו". זה כל מה שאנחנו מבקשים.

מה התשובה לזה? פשוט. אין לי משל יותר טוב, הלוואי שהייתי מוצא פעם משל יותר מוצלח מזה. אבל המשל שיש לי כרגע: תתארו לכם שמזמינים בן אדם להיות ראש ממשלת ארצות הברית. וואו, מספר אחד בעולם. כל שטות שהוא מוציא מהפה מעלה את כל מחיר הנפט בעולם, מוריד את כל מחיר הנפט, מזעזע את כל הכלכלות העולמיות, מהומה שלמה מכל שטות קטנה שהוא עושה. האדם מספר אחד בעולם.

עכשיו הוא שואל תגיד, כדאי להיות ראש ממשלת ארצות הברית? נגיד אם אני ארצה סגירות מרלבורו, יהיה לי? אם אני רוצה איזה סנדוויץ' מאיזה קוסק, יהיה לי? אם אני רוצה איזה צ'ולנט מהצ'ולנטיה, יהיה לי? איזה שאלות אתה שואל? אתה לא מבין בכלל! אם אתה שואל כאלו שאלות, לא הבנת. לא הבנת מה זה להיות ראש ממשלת ארצות הברית, לא הבנת את הגדלות שלך, לא הבנת את העוצמה שלך בכלל.

עכשיו בא יהודי, אומר הקדוש ברוך הוא: "בראש השנה אני מחדש את כל העולם כולו בשבילך!". מה היהודי הזה אומר? אומר שם: "כן, אבל יש לי... תוכל לסדר לי את המשכנתא? תוכל לסדר לי שמה את ה...". מה אתה מכניס את השטויות האלה עכשיו? את כל העולם כולו, את כל הבריה אני מחדש בשבילך. אין מקום לבקשות האלה. אם אתה מבקש את הבקשות האלה, לא הבנת בכלל מה מהות היום!

למעשה, הלכה למעשה אומר רבי ישראל סלנטר: אנחנו חייבים בראש השנה לבקש בקשות פרטיות, כי אם לא - אנחנו בכלל נאבד. אנחנו לא חיים בגובה הזה, לא חיים ברוממות, אלא בכלל נאבד את היראה, נאבד את הפחד, נאבד את ההרגשה של יום הדין. אבל אליבא דאמת, הגדלות הנוראה שהקדוש ברוך הוא מגדל כל אחד ואחד מאיתנו בזמן הזה - זה אין לתאר ואין לשער. "מה אנוש כי תזכרו וכן אדם כי תפקדו, ותחסרהו מעט מאלוקים וכבוד והדר תעטרהו. תמשילוהו במעשי ידך כל שנה תחת רגליו". איזה עוצמות הקדוש ברוך הוא נותן לכל אחד ואחד מאיתנו.

וזוהי הסיבה שביום ראש השנה זה יום כזה שכל דבר קטן אנחנו מחשבים בקפידא. יש סימנים בראש השנה: אוכלים סימן כזה, סימן כזה, סימן כזה. לא אוכלים אגוזים כי זה מזכיר חטא. לא ישנים בראש השנה, כי דמיון מזליה. לא מזכירים את זה ולא אומרים... ככה כתוב בשולחן ערוך, שאדם ייזהר לא להגיד זכרנו לחיים, בפתח תחת הלמ"ד כי לחיים בפתח תחת הלמד כתוב בגמרא בנדרים זה כמו לא חיים. צריך לדקדק להגיד זכרנו לחיים. בשוא תחת הלמד יום ראש השנה.

יש לי משל קצת משונה, אבל יצא לי פעם לדבר בציבור ענק. אתה עומד לפני 20 אלף איש, באולם ארנה. כל הזקורים עליך, כל המצלמות עליך. אתה לא מקנח את האף באמצע. גם אם מתיישב לך יתוש, אתה לא מזיז אותו. הכל מצולם בענק! כל קילוף עור שיש לך בפנים מוגדל פי אלף. אתה לא יכול לעשות כלום.

זה בעצם קורה בראש השנה אתה מוגדר כנזר הבריה, שכל העולם כולו נברא בשבילך, לכן יהודי מנצל את הזמן הזה ומבקש רק בקשה אחת, אם כל העולם נברא בשבילי אזי אין לי שום בקשה אחרת חוץ ממלוך על כל העולם כולו בכבודך.

"חייב אדם לומר בשבילי נברא העולם". אם כן, כשהקדוש ברוך הוא הולך עכשיו ביום ראש השנה תשפ"ז לחדש את עולמו, מה הדין? מה הנידון? מה המשפט? המשפט הולך להיות ככה: האם אתה, אני, כל אחד מהיושבים כאן, כדאי שהקדוש ברוך הוא יחדש את כל הבריה כולה בשבילי? ואם הוא לא כדאי, אז הוא לא יהיה באותה בריאה. ואם הוא היה באותו בריאה, וכל אחד מהקוראים נמצא פה 20, 30, 50 ויותר שנה, כמה שהוא נמצא כאן. זה אומר שהקדוש ברוך הוא כבר קבע 20 שנה שהעולם שלו לא מסתדר בלעדיו! הוא חייב אותך בעולם. זה הכוונה. הוא חידש את כל הבריה כולה בשבילך. אני לא הוספתי גרם אחד או אות אחת לדברי חז"ל. חייב אדם לומר בשבילי נברא העולם.

מתי הוא חייב להגיד את זה? ביום ראשון? ביום שני? מתי? אני לא יודע. אבל בערב ראש השנה, כשהקדוש ברוך הוא הולך לחדש את כל הבריה, האדם חייב להתבונן בזה. הקדוש ברוך הוא עכשיו מעמיד למשפט ולדין כל אחד ואחד מאיתנו. האם אתה ראוי שבורא עולם יחדש את כל הבריה כולה בשבילך? מצד אחד זה פחד ורעדה, מי יאמר ניקיתי, זכיתי, אני יכול להיות, אני שווה את הדבר הזה? אבל מצד שני יש צד כזה, יש צד רציני. והראיה ש-20 שנה ככה היה, היה יהודי אחד שהיה חותם את עצמו מועמד לרבנות תל אביב. זה גם "טייטל". לא חייב להיות רב של תל אביב, הוא מועמד לרבנות. אני מועמד לזה שהקדוש ברוך הוא הולך לחדש את כל הבריה כולה בשבילי! יש כזה צד. ולכן מלאכי השרת שואלים את הקדוש ברוך הוא: מפני מה אין ישראל אומרים שירה לפניך בראש השנה וביום הכיפורים? הקטנצ'יק הזה, היהודי הקטן שנמצא עכשיו בתוך הגלובוס. שאותו בראת, אתה הולך לחדש את כל העולם כולו בשבילי!

הבורג הקטן שמניע את היקום

"כי אראה שמיר... מעשה אצבעותיך, ירח וכוכבים אשר כוננת... מה אנוש כי תזכרנו". מי הוא? מי הקטנצ'יק הזה? את כל היקום הזה אתה הולך לחדש בשבילי? "כל שנה תחת רגליו" - את כל זה אתה שם תחת רגליו, תחת ההנהגה שלו? איך ייתכן דבר כזה? למה הוא לא אומר שירה? למה הוא לא רוקד משמחה? על עצם המציאות שיש כאן נידון, שאתה הולך לחדש את כל הבריה כולה בשבילי, זוהי סיבה ענקית להגיד שירה. אבל מה התשובה? סוף כל סוף, יש צד שזה לא יהיה כך. שהחווה הזה לא ייסגר. ואז, חס ושלום, הוא לא יהיה בעולם. ספרי חיים וספרי מתים פתוחים לפניו, לכן הוא לא אומר שירה.

איזה גדלות ואיזה רוממות הקדוש ברוך הוא שם אותנו. זו העוצמה הנוראית של יום ראש השנה שהולך לקראתנו, אנחנו צריכים להבין. אם קטנת בעיניך - "ראש שבטי ישראל אתה". כל אחד ואחד מאיתנו צריך להבין שבכל מחשבה, בדיבור ומעשה שלו, בכל תנועה שלו, הוא פועל בכל הבריה כולה. הוא ענק שבענקים. הוא חושב שהוא קטן, אבל הוא ענק בלי סוף. אי אפשר להכיל את הגדולה של כל אחד ואחד מאיתנו. זוהי העוצמה. ואלו הדברים שאנחנו צריכים להבין מתוך ראש השנה. ולפי זה נבין עוד שני דברים נפלאים.

בראש השנה כידוע, אנחנו מעיקר הדין, - אין בקשה אחת על צרכים פרטיים. בנוסח התפילה שתיקנו רבותינו אין בקשה אחת על צרכים. הכל בקשות רק על מלכות שמיים.

למרות שכל אחד ואחד מאיתנו יודע שאת הכל הוא צריך לזכות מחדש, ושום דבר לא ברור: מי יחיה ומי ימות, מי בשלווה ומי בייסורים, מי ינוח ומי ינוע, מי בעושר ומי בעוני, מי במים ומי באש... עברנו שנה. עברנו שנה כאן בבית שמש בעצמה - טילים, פגזים, אנשים מלקקים עדיין את הפצעים של היתמות והשכול. זה לא פשוט בכלל, באמת לא פשוט. ואנחנו יודעים את כל זה, ולא מבקשים כלום!

סדרת שיעורים חדשה של הרב ישראל קליין שליט"א, להצית את השלהבת

קול הלשון. מספר ישיר: 073-2951352 להקיש 2 ואח"כ 1.